

—Διὰ πρώτην φοράν ἀπανεμήθη τὸ βραβεῖον Σταντάλ, καίτοι ἰδρυθὲν ἀπὸ τοῦ 1913 ὑπὸ τῆς «Revue critique» Τὸ ἔλαβεν ὁ κ. Marcel Bou-
lenger διὰ τὴν ἐν γένει ἐργασίαν του.

—Ὁ Δανὸς ποιητὴς Νάστζον ἐφρονεύθη κα-
τακρημνισθεὶς μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του ἀπὸ τὰ
ὕψη ἐνὸς βουνοῦ εἰς τὸ βέλος ἐνὸς νορδηγικοῦ
φιόρδ. Λέγεται ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας
πρωτοτύπου. Τὸ πτώμα δὲν εὑρέθη.

—Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Σωτηριάδης ἔκαμε
σειρὰν διαλέξεων εἰς Βέρνην, Φριμπούργ, Λω-
ζάνην, Γενεύην καὶ Νιρυσάτέλ. Δύο ἐκ τῶν δια-
λέξεων του ἀφιερώθησαν εἰς τὴν νεοελληνι-
κὴν λογοτεχνίαν.

—Ἀπέθανεν ὁ διασημότερος τῶν Ἀγγλῶν
ἀστρονόμων σὲρ Νόρμαν Λόκχαρπ.

—Καθὰ ἀναγγέλλει ἡμῖν ἡ ἐν Βιέννῃ με-
γάλη κινηματογραφικὴ ἐταιρεία «Pavo=film»
ἐτοιμάζει σειρὰν ταινιῶν Ἀνατολικῆς ὑποθέ-
σεως, Ἡρχισε μὲ τὴν «Μικρὰν Δούκισσαν»

εἰς τὴν ὁποίαν πρωταγωνιστεῖ ὁ γωστὸς Ἑλλήν
ἠθοποιὸς κ. Ἀ. Μάδρας. Ἡ προσεχὴς ταινία
θὰ ἔχῃ ὡς ὑπόθεσιν ἱστορικὸν ἐπεισόδιον τῆς
Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, ἄλλη δὲ τὸν Ἀλῆ Πασ-
σάν, ἐν-θὰ ὑποδυθῇ ἐπίσης ὁ κ. Μάδρας, τὴν δὲ
Κυρὰ Φροσύνην ἡ καλλιτέχνης Ἴρμα Φρυνέ.

—Ἐκ τοῦ Παρισικοῦ βιβλιοπωλίου Hachette
ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ε. Ροδοκανάκης τόμον περὶ
τῶν σωζομένων ἀρχαίων μνημείων τῆς Ρώμης.
Τὸ κείμενον συνοδεύουν περιέργοι παλαιὰ
χαλκογραφαί. Ὁ κ. Ροδοκανάκης εἶνε συγ-
γραφεὺς καὶ ἄλλων βιβλίων πολλοῦ ἐνδιαφέ-
ροντος.

—350 ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιστημῶν καὶ τε-
χνῶν ἀπέθανον εἰς Ῥωσίαν ὑπὸ τὴν Μπολσε-
βικικὴν δικτατορίαν, ἐν οἷς ἐσχάτως καὶ οἱ
Ἀκαδημαῖκοι Σαβεμανώφ καὶ Τουρανώφ.

—Εἰς τὴν Κεντρικὴν πλατείαν τοῦ Μέν-
τος ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐφίππου ἀνδριάν-
τος τοῦ Λαφαγιέτ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

Τὰ Ἐπινίκεια.—Δύο σταθμοὶ τοῦ Ἑλλήν. πολιτι-
σμοῦ. — Ὁ «Νέος» ἀστὴρ καὶ ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ
κύκλου. — Ἀεροκηδεῖα. — Τὰ ἐννέα τριαντάφυλλα.
—Τραγοῦδι ἐξ ἀποστάσεως μυλλίων.—Ἐπιβάται φι-
λόμουσοι. — Ἑλληνίδες δέσποιναι.

ΑΤΑ τὴν ἐπινίκειον ἐορτὴν
τοῦ Σταδίου ἀρίστην ἐντύ-
πωσιν ἐνεποίησεν ὁ Βυζαντι-
νὸς ρυθμὸς, ὅστις ἐκυριόρησε
τῆς διακοσμήσεως, κατ' εὐτυχή
ιδέαν τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἀ-
ξελου. Αἱ ἀψίδες τοῦ Ζαπ-
πείου καὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
Σταδίου ἐγεγερθὲν σεμνὸν κε-
νοτάφιον ἐφιλοτεχνήθησαν ἐπὶ

Βυζαντινῶν σχεδίων. Καὶ ὅταν κατεκοσμήθη
ἡ ἐξέδρα ἀπὸ τὴν χορείαν τῶν Ἱερῶν μὲ τὰ
πολύχρωμα — μὲ ἐπικράτησιν εὐτυχῶς τοῦ
λευκοῦ — χρυσοποικιλία ἄμφια καὶ ἔφαλεν ὁ χο-
ρὸς μὲ ἀνάγκουσι μουσικῆς τὰ Νικητήρια τῆς
ὑπερμάχου Στρατηγοῦ καὶ ἀνέθροσκεν ἀπὸ
τοῦ τρίποδος ὁ λιβανωτὸς καὶ ἐκυμάτιζε παρὰ
τὰ πολεμικὰ λάβαρα τῆς Ἀγ. Λαύρας καὶ τοῦ
Ἀρκαδίου τὸ κίτρινωπὸν τοῦ Βυζαντίου, τὸ
θέαμα ἦτο ὄχι μόνον μεγαλειώδες καὶ μυστικο-
παθές, ἀλλὰ καὶ πιστὴ μικρογραφία τῶν με-
γάλων τελετῶν ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατό-
ρων — ἕνας σύνδεσμος δύο μεγάλων σναθμῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

*

Νέος ἀστὴρ. Ἄς μὴ ἀνησυχήσουν οἱ θαμῶ-
νες θεάτρων καὶ κινηματογράφων καὶ οἱ κριτι-
κοὶ ἄς μὴ ἀκονίσουν τὴν πέναν των. Ὁ ἀστὴρ
εἶνε οὐράνιος καὶ μόνον τὰ τηλεσκόπια τῶν ἀ-
στεροσκοπεῖων ἔθεσεν εἰς κίνησιν. Ἄν καὶ τὰ
ἀστρα εἶναι ἄπειρα — ἐν τούτοις ἡ ἀνακάλυψις

ἐνὸς νέου ἀστερός εἶνε ἐνδιαφέρουσα. Ἀνεφά-
νη παρὰ τὸν παπποῦν τῶν ἀστερῶν, τὸν Γαλα-
ξίαν, κατορθώσας ἅμα νὰ λύσῃ καὶ ἓν μαθη-
ματικὸν πρόβλημα. Τὸ τρίγωνον τοῦ ἀστρι-
σμοῦ τοῦ Κύκνου μετέβαλεν διὰ τῆς ἐμφανί-
σεώς του εἰς τετράγωνον. Δὲν ὑπολείπεται πα-
ρὰ ὁ τετραγωνισμὸς ὄχι τοῦ Κύκνου ἀλλὰ τοῦ
κύκλου. Ὀνομάσθη «Νέος» — τίς οἶδε πόσον
παλαιὸς θὰ εἶναι διὰ τὸν οὐρανόν. — εἶνε λευ-
κοκίτρινος μετὰ πρασίνων παρυφῶν ἐνῶ δὲ εἰς
τὸς ἀρχὰς εἶχε μεγίστην ἀκτινοβολίαν, ἐκατρακύλι-
σεν ἀποτόμως εἰς τετάρτης τάξεως ἀστέρα. Ὁ
κ. Νόρντμαν βεβαίωσι ὅτι ἡ θερμοκρασία του
εἶνε μεγαλειτέρα τῆς τοῦ ἡλίου, ὅτι παρατηρή-
θησαν γιγάντια ἐκρηξεις ἀτμῶν ὑδρογόνου καὶ
τιτανίου καὶ ὅτι τέλος ἡ ἐμφάνισις του δὲν ὀφεί-
λεται εἰς τὴν σύρραξιν δύο... σκοτεινῶν ἀστρῶν,
ἀλλ' ἀντιθέτως εἰς προσέγγισιν δύο ἐσβεσμένων.

Ἀφοῦ γίνονται ἐναέριοι γάμοι — καὶ γεννήσεις
ἴσως ἀργότερον, ἐτοιμάζεται δὲ καὶ ἐναέριον φου-
τουριστικὸν θέατρον — διατὶ νὰ εἶνε προνόμιον τῶν
ζώντων νὰ πετοῦν εἰς τοὺς αἰθέρας; Ἰδοὺ ὅτι καὶ
οἱ νεκροὶ διὰ τῆς ἀερονεκροφόρου, ἣν καθιεροῦν
οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ κάμνουν τὸ τελευταῖον των
τῶν ταξιδιῶν, μὲ ταχύτητα 180 χιλιομέτρων τὴν
ὥραν. Κ' ἔτσι θὰ ἀνέρχωνται κυριολεκτικῶς
εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ κατέλθουν πάλιν νὰ
χωθοῦν εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς! Τί κρῖμα! Δύ-
σκολον ἀρὰ γε θὰ ἦτο νὰ γίνον καὶ τάφοι
ἐναέριοι; Λεῖπουν τοιοῦτοτρόπως αἱ πομπώ-
δεις ἐκφοραὶ, αἱ προσκλήσεις τῶν φίλων, οἱ
λόγοι. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα. Θὰ εὐρίσκον-
ται ἱερεῖς στέργοντες νὰ κάμουν μίαν ριψο-
κίνδυνον πτήσιν, διὰ νὰ συνοδεύσουν τὸν νε-
κρόν; Ἡ πρώτη ἐναέριος κηδεία ἐγένετο εἰς
Ἀγ. Φραγκίσκον, τῆς γηραιᾶς λογίας Σάρας

Μπράουν ήτις συνέγραψε έργα διὰ παιδιά. Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου ἐσκόρπισετὴν τέφραν τῆς μακαρίτιδος ἀνωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας ἀπαγγέλλων δεήσεις καὶ ἔπειτα ἀφῆκε νὰ πέσουν ἐννέα λευκὰ τριαντάφυλλα — ἐν διὰ κάθε δεκαετίαν τῆς ζωῆς της — καὶ δύο κόκκινα διὰ τὰ δύο χρόνια ποῦ ἔζησε ὑπερβῆσα τὸ ἐνενηκοστόν. Τὰ τέκνα τὰς κυρίας Μπράουν παρηκολούθουν ἀπὸ τῆς γῆς τὴν τελετὴν, ἥτις ἐγίνε σύμφωνα πρὸς τὴν διαθήκην της.

Αἱ πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν βαίνουν ἀλματικῶς. Ὁ Ὀὐδισσὸν διαρκῶς ἐφευρίσκει, ἐπεκτείνας τὰ πειράματά του μέχρι τῆς συνεννόησεως μετὰ τῶν πνευμάτων. Ἄλλη τελειοποιήσις τοῦ ἀσυρμάτου τηλεφώνου κατέστησε δυνατὴν τὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως ἀκοάσιν. Εἰς τὸ Χέλμφορτ, παρὰ τὸ Λονδῖνον, ἡ περίφημος αἰοιδὸς Μέλμπα ἐτραγουδῆσε εἰς τρεῖς γλώσσας καὶ τὸ τραγοῦδι της ἠκούσθη εὐκρινέστερα ἀπὸ ἐπιβάτας διαφόρων πλοίων εὐρισκομένων ἐν τῷ Ὠκεανῷ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ραδιοτηλεγραφικοὺς σταθμοὺς τῆς Ἀγγλίας, ὡς καὶ τῶν Παρισίων, Ρώμης, Βερολίνου, Μαδρίτης, Στοκχόλμης κλπ. ἐπίσης δὲ καὶ εἰς οἰκίας πλουσίων ἐν Λονδίῳ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐφοδιασθῇ μὲ εἰδικὰ μικρὰ μηχανήματα. Χάρις εἰς τὸ ἀσύρματον τηλεφώνον ὁ κινηματογράφος δὲν θὰ εἶνε βωβὴ τέχνη, ἀφοῦ ὁ φωνογράφος δὲν κατ' ὀρθὴν νὰ συγχρονισθῇ μὲ τὰς κινή-

σεις. Ἡ νωτέρα γενεὰ καὶ τί δὲν θὰ ἰδῇ καὶ δὲν θὰ ἀκούσῃ! Ὅ,τι ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο ἀδύνατον ἢ θαῦμα, σήμερον εἶνε ἀπλὴ πραγματικότης. Ἡ μία ἐφευρέσις γεννᾷ τὴν ἄλλην.

Αἱ παλαιαὶ δέσποναι, αἱ πισταὶ εἰς τὰς παραδόσεις ἀρχοντικῶν οἰκῶν, θνήσκουν σχεδὸν λησμονημέναι ἀπὸ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν τῶν ὀφιπλούτων. Ἡ Ἑλένη Μουρούζη, ἑγγονὴ ἡγεμόνος καὶ κόρη στρατηγοῦ, σύζυγος ὑπαπιστοῦ τοῦ Ὁθωνος, ἀδελφῆ στρατηγῶν, συνέδεσε τὸ γένος τῶν Μαυρομιχαλαίων μὲ τὸν ἐπιφανῆ ἡγεμονικὸν οἶκον τῆς Βλαχίας Μουρούζη. Ὡραία, εὐγενής, σεμνοπρεπής, φιλόανθρωπος, πρὸ παντὸς Ἑλληνίς. Ὑπέστη καρτερικῶς μεγάλα πένθη καὶ ἀπέθανε διασώζουσα τὸ ψυχικόν της μεγαλεῖον.

Καὶ ἄλλη ἐπίλεκτος Ἑλληνίς, ἡ δούκισσα ντὲ λὰ Παζερὴ ἀπέθανε, σχεδὸν ταυτοχρόνως, εἰς ἐν προάστειον τῶν Ἀθηνῶν. Κόρη συνταγματάρχου διεκρίθη εἰς τὴν νεότητά της διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ πνεῦμα. Ἐζήσε τὴν ζωὴν τῆς κοσμικῆς κινήσεως, συζευχθεῖσα ἀπόγονον ἐκ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Τὴν ἐγνώρισαν ἄλλοτε εἰς τὰς φιλολογικὰς συγκεντρώσεις τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου κ. Ἀμπελά, διασώζουσας, παρὰ τὴν ἡλικίαν της, τὰ χαρίσματα τῆς πνευματικῆς ἀνθηρότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναστροφῆς.

ΔΑΦΝΙΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΚΝΟΥΤ ΧΑΜΣΟΥΝ

Ἡ Νορβηγία ἐώρτασε τὴν 5ην Αὐγούστου τὴν ἐξηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κνουτ Χάμσουν ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος Σκανδιναυὸς συγγραφεὺς μετὰ τὸν Ίψεν, τιμηθεὶς μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὸ ἔτος 1919. Ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν ἔζησε ὁ συγγραφεὺς τῆς «Νέας Γῆς» καὶ τῶν «Μυστηρίων» ὁμοιάζει καταπληκτικῶς πρὸς τὴν τοῦ Γκόρκυ. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὁ Χάμσουν ὑπῆρξε τυχοδιώκτης ἀνευ ἐπαγγέλματος, ὑποδηματοποιός, ἀνθρακεὺς, πλανόδιος ἔμπορος πρῶτον ἐν τῇ πατρίδι του καὶ εἶτα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἔγινε καὶ τροχιοδρομικὸς ὑπάλληλος. Ἀφοῦ διῆλθε τρεῖς χειμῶνας εἰς τὴν Νέαν Γῆν ὡς ἀλλεῖς μαργαριτῶν, ἔγινε δημοσιογράφος. Εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν ἔγραψε τὸ πρῶτον μυθιστόρημά του, ἡ «Φήμη». Δὲν ἔπαυσεν ἐν τούτοις τὴν ζωὴν τοῦ πλάνητος. Ἐζῆ πενιχρότατα εἰς Παρισίους, μέχρις οὗ ἡ δόξα ἤλθε νὰ τὸν ἀναύρησεν ἐκ τῆς πενίας. Ἦδη ζῇ εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς μίαν μεγάλην του ἰδιοκτησίαν.

Τὰ ἔργα του, μετὰ τῶν ὁποίων γνωστότερα, μεταφρασθέντα καὶ παρ' ἡμῶν εἶνε ὁ «Πάν», τὰ «Μυστήρια», ἡ «Πεῖνα», ἡ «Βικτώρια» φέρουν τὴν σφραγίδα ἰδιορρυθμοῦ πρωτοτυπίας

Παράδοξα, ψυχολογικά, νευρασθενικά, ρεαλιστικά μὲ μίαν πνοὴν ἐν τούτοις ποιητικὴν, ἐπαναστατικὰ τὸ ὕφος. Τὰ τελευταῖα του ἔργα εἶναι τὸ μυθιστόρημα «Σβυσμένοι τόνοι χορδῶν» ἐν εἶδος συνεχείας τῶν «Φθινοπωρινῶν ἄστρων», ἡ «Πόλις τοῦ Σέγγελφος» καὶ οἱ «Καρποὶ τῆς γῆς» εἰς τὸ ὁποῖον ἐξυμνεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ἀγρότου.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΡΕΚΟΡ

Ὁ μουσικοδιδάσκαλος Κέμπε ἐν Λονδίῳ κατόρθωσε νὰ παίξῃ πιάνο ἐπὶ 110 συνεχεῖς ὥρας, καταρτίσας τὸ μέχρι τοῦδε ρεκόρ τῶν 105 ὥρων. Ἡ ἀντοχὴ ἐπετεύχθη τῇ βοηθείᾳ ἀμμουσικῶν ἀλάτων τὰ ὁποῖα εἰσέπνεε διὰ νὰ μὴ λιποθυμήσῃ καὶ διαφόρων ἐνέσεων αἱ ὁποῖαι τὸν ἠμπόδιζον νὰ κοιμηθῇ καὶ διὰ πολλῶν ποῦ τοῦ ἔδιδον οἱ βοηθοὶ του. Μετὰ τὴν δοκιμασίαν ὁ καθηγηγῆς εἶχε τὰ δάκτυλα διπλάσια εἰς ὄγκον τοῦ συνήθους.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ἡ Ἰσαδώρα Δούγκαν εἰς Γαλλικὸν περιοδικὸν ἐξηγεῖ πῶς ἀντιλαμβάνεται τὸν χορόν. Ὑπάρχουν, λέγει, τριῶν εἰδῶν χορεύται καὶ χορεύτριαι. Ἐ-